

Sygn. akt III KZ 27/20

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **R. B.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 27 maja 2020r.

zażalenia wnioskodawcy na zarządzenie upoważnionego Sędziego Sądu
Apelacyjnego w (...) z dnia 26 marca 2020r. o odmowie przyjęcia wniosku o
wznowienie postępowania
na podstawie: art.437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i e ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 26 marca 2020r. upoważniony Sędzia Sądu
Apelacyjnego w (...) odmówił przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania
sporządzonego osobiście przez skazanego R. B. , a dotyczącego sprawy
zakończonych wyrokami Sądu Rejonowego w E. z dnia 6 maja 2015r. , sygn. akt II K
(...), utrzymanym w mocy wyrokami Sądu Okręgowego w E. z dnia 3 września
2015r., sygn. akt VI Ka (...), z uwagi na fakt, iż skazany nie uzupełnił braku
formalnego wniosku poprzez sporządzenie i podpisanie go przez adwokata.

Zażalenie na to zarządzenie wniósł wnioskodawca.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie wnioskodawcy nie jest zasadne.

Zgodnie z treścią art. 545§2 k.p.k., jeżeli wniosek o wznowienie
postępowania nie pochodzi od prokuratora, Prokuratora Generalnego albo

Rzecznika Praw Obywatelskich, powinien być sporządzony i podpisany przez adwokata albo radcę prawnego.

Jak wynika z akt sprawy, wnioskodawcy wyznaczono pełnomocnika z urzędu dla potrzeb postępowania wznowieniowego. Po analizie sprawy wyznaczony pełnomocnik złożył do akt sprawy opinię, w której poinformował Sąd, że nie stwierdził podstaw do złożenia stosownego wniosku. Wówczas skazany został pouczone, że w sytuacji podtrzymywania woli wniesienia złożenia takiego wniosku, winien ustanowić pełnomocnika z wyrobu do jego sporządzenia i jednocześnie wskazano, iż zgodnie z obowiązującymi przepisami winien to uczynić w terminie zawitym 7 dni pod rygorem odmowy przyjęcia jego osobistego wniosku.

Wobec faktu, że skazany R. B. nie usunął wskazanego braku formalnego w wyznaczonym terminie, prawidłowo, na podstawie art.545§1 k.p.k. w zw. z art. 530§2 k.p.k. i art. 120§2 k.p.k., odmówiono przyjęcia wniosku sporządzonego przez niego osobiście.

W zażaleniu na to zarządzenie skarżący wskazał na jego zdaniem złą pracę wyznaczonego mu obrońcy z urzędu oraz na fakt, że nie posiada funduszy do wyznaczenia pełnomocnika z wyboru.

Wskazać jednak trzeba w tym miejscu, że Sąd Najwyższy nie ma uprawnień do kontrolowania jakości pracy wyznaczonego pełnomocnika z urzędu, ani narzucenia mu zdania zgodnego z oczekiwaniami wnioskodawcy. Wyznaczony obrońca w kształtowaniu swego stanowiska procesowego jest od sądu całkowicie niezależny, a wyraz swoim poglądom w sprawie dał w sporządzonej opinii prawnej o braku podstaw do złożenia wniosku. Sam fakt niezgodności stanowisk prezentowanych w sprawie przez skazanego i jego pełnomocnika, nie może też w tym postępowaniu stanowić podstawy do wyznaczenia kolejnego obrońcy z urzędu.

Mając na uwadze powyższe, podniesione przez wnioskodawcę uwagi nie mogły zostać uwzględnione, a sporządzone przez niego zażalenie, uznane za zasadne.

Kierując się przedstawionymi względami, Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.

